

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/29/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125010574
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8125010574.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.12.2025, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31PP/28/2025 zo dňa 01.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Trestného zákona a v spojení s § 415 ods. 1 Trestného poriadku návrh odsúdeného menom A. B., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. A. XX, okr. B., t. č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/102/2006 zo dňa 20.12.2007 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/15/2008 zo dňa 28.02.2008 vo výmere 20 (dvadsať) rokov a trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/97/2003 zo dňa 01.06.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/119/2007 zo dňa 24.01.2008 vo výmere 4 (štyroch) rokov, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote písomnú sťažnosť odsúdený A. B.. Neskôr ju písomne odôvodnil tým, že rešpektuje rozhodnutie okresného súdu, vyjadrenie okresnej prokuratúry a znalecký posudok B. D. E., ale nesúhlasí so zamietnutím žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Poukazyval na konštatovanie okresného súdu, že pokiaľ sú materiálne podmienky splnené, pokiaľ je dohľad trvalý nátlak formou nejakej sankcie, tak osoba je schopná toto svoje správanie dostatočne eliminovať. Preto je pripravený a ochotný po svojom podmiennečnom prepustení aj rešpektovať, dodržiavať čo mu bude nariadené, aby eliminoval všetky riziká a môže mu byť určená skúšobná doba aj 7 rokov a maximálny probačný dohľad na 3 roky, aby nedošlo k vplyvu rizikových faktorov povinnosti a obmedzenia, povinnosť zamestnať sa, dokladovať probačnému a mediačnému úradníkovi zdroje svojho príjmu, psychoterapeutická starostlivosť zameraná na tréning sebaovládania, na zmenu seba výchovy, zákonom /zrejme zákazom/ pitia alkoholu a ostatnými bežnými nariadeniami, opatreniami, dokázať, a to aj sám sebe, že na slobode povedie riadny život.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že podanie žiadosti podmiennečné prepustenie z výkonu trestu je ešte predčasné a že je zákonné a odôvodnené podanú sťažnosť nateraz ako nedôvodnú zamietnuť.

Z predloženého spisu vyplýva, že sťažovateľ vykonáva dva tresty odňatia slobody, aktuálne v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T/102/2006 zo dňa 20.12.2007 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/15/2008 zo dňa 28.02.2008 mu bol uložený trest odňatia slobody na 20 rokov v tretej nápravno-výchovnej skupine za trestný čin vraždy v spolupáchateľstve podľa § 219 ods. 1, 2 písm. b), § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 01.01.2006 a ochranný dohľad na 1 rok s povinnosťou jedenkrát v kalendárnom týždni hlásiť sa u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode miesta svojho pobytu. Tento závažný trestný čin, ktorý by bol v súčasnosti obzvlášť závažným zločinom, spáchal s odsúdeným F. G. na tom skutkovom základe, že

- dňa 09.12.2005 v čase približne od 20.00 hod. do 22.00 hod. v H., I. J. K. L. XXXX/X G. M. L. XX I. X. B. pod vplyvom alkoholu s extrémne vysokou mierou brutality po predchádzajúcej hádke fyzicky napadli ťažko opitého užívateľa bytu B. E. ležiaceho v posteli, ktorého udierali päťami po hlave a iných častiach tela, obaja ho kopali nohami do všetkých častí tela vrátane hlavy, na podlahe na neho ešte skákali, A. B. ho udieral do hlavy a ostatných častí tela drevenou nohou zo stola, pričom popísané intenzívne útoky vyvíjali v postupných opakovaných viacnásobných časových intervaloch spôsobiac mu smrteľné zranenie - pourazový opuch mozgu pri vnútrolebkovom poranení, prekrvácání mäkkkej pleny mozgu, pomliaždení mozgu, zakrvácání do vnútrokomorového systému mozgu a do podlebnicového priestoru, následkom ktorých zomrel okolo polnoci z 9. na 10.12.2005, navyiac utrpel poranenia orgánov a mäkkých štruktúr krku so zlomeninou štítnej chrupavky a jazyky, zlomeniny rebier, prekrvácání bránice a zakrvácání do pohrudničnej dutiny a mnohopočetné podkožné krvné výrony, odreniny, tržné a tržnozmliažené rany na hlave, krku, trupe, horných a dolných končatinách.

Druhým trestom je trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/97/2003 zo dňa 01.06.2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/119/2007 zo dňa 24.01.2008, a to vo výmere trestu na 4 roky so zaradením do prvej nápravno-výchovnej skupiny. Tento trest mu bol uložený za spáchanie viacerých trestných činov, a to trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005, trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného do 31.12.2005.

K odsúdeniam sťažovateľa pred výkonom predmetných trestov možno dodať, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/49/2006 bol odsúdený za trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a) Trestného zákona účinného do 31.12.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/15/2008. Súdny ale upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/102/2006.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmiennečne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Namieste je tak potrebné aplikovať ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody a ustanovenie § 67 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdennej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený vykonáva trest nepretržite so započítaním výkonu väzby od 10.12.2005 do 28.02.2008 a že v čase svojho rozhodovania tak odsúdený vykonal z uložených trestov trest v trvaní 19 rokov, 9 mesiacov a 21 dní. Okresný súd správne uzavrel, že odsúdený splnil formálne podmienky vyžadované Trestným zákonom na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Z hľadiska splnenia materiálnych podmienok pre podmiennečne prepustenie odsúdeného, teda, či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, je evidentné, že u odsúdeného prebieha proces resocializácie a treba vysoko priaznivo hodnotiť, že počas dlhoročného výkonu trestu sa to prejavilo postupnou zmenou spôsobu výkonu trestu, keď svojím správaním vo výkone trestu dokázal z najprísnejšieho režimu stráženia dospieť až k najmiernejšiemu režimu, dokonca si opakovane zaslúžil benefit v podobe dočasného opustenia ústavu. Z oficiálneho hodnotenia správania sa odsúdeného z miesta výkonu trestu navyše vyplynuli údaje o dvanástich disciplinárnych odmenách, najmä v oblasti pracovnej výkonnosti a disciplíny bez toho, aby ústav informoval o nejakých disciplinárnych trestoch. To je osobitne dôležité práve u páchatel'a mimoriadne brutálnej vraždy, u ktorého logicky je potrebné osobitne dôsledne zvažovať, či už kratší výkon trestu postačil na jeho nápravu. V tejto časti musí ale aj odvolací súd konštatovať, že už podľa predloženého hodnotenia riaditeľom ústavu, pokiaľ tento na jednej strane navrhuje podmiennečne prepustenie s probačným dohľadom s tým, že odsúdený sa stavia kriticky a ľutuje čoho sa dopustil, na druhej strane poukazuje na viaceré negatívne poznatky o správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu s tým, že podľa názoru ústavu, v ktorom odsúdený trest vykonáva, probačný dohľad by mal obsahovať, z dôvodu identifikácie rizikových faktorov, ktoré boli primárnou príčinou vedúcou k spáchaniu trestnej činnosti, uloženie primeraných obmedzení a povinností počas plynutia skúšobnej doby odsúdeného, spočívajúcich v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Predčasné ešte, a teda nezákonné a neodôvodnené by bolo pristúpiť k podmiennečnému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu uloženého za tak závažný trestný čin, akým je v danom prípade vražda, keďže, podľa toho istého ústavu, v neprospech odsúdeného vyznieva, že v jeho prípade ešte resocializačná prognóza vykonaná podľa nástroja hodnotenia rizika trestnej činnosti CRA je menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je stredné. Tomuto záveru ešte stále ale vlastne nasvedčujú aj zistenia znalkyne B. D. E., B., že v stave za triezva i za bežných podmienok každodennej záťaže má odsúdený tendenciu reagovať impulzívne, podráždene a tak jeho sebaovládanie treba stále ešte hodnotiť ako významne narušené, keď jeho sebaovládanie v extrémne napätej životnej situácii bude vysoko pravdepodobne narušené a bude mať potrebu reagovať s ventiláciou tohto napätia skôr navonok. Konštatovala vysokú mieru potlačovanej agresivity, pričom zistená patologická efektivita odsúdeného je jeho trvalou zložkou osobnosti, ktorá sa nedá zmeniť ani vynúteným prostredím. Z jej znaleckého posudku podľa krajského súdu vlastne vyplýva, že priaznivé výsledky v prípade jeho výkonu trestu súvisia s mierou sebaovládania, no nie s mierou jeho emočnej lability. Poukazovala pritom na mnohoročný deštruktívny vplyv alkoholu na osobnosť odsúdeného, keď práve dlhoročným konzumom alkoholu sa rozpadajú nielen vyššie cily človeka, ale aj úroveň jeho morálnych hodnôt, jeho osobnosť práve kvôli nekontrolovanému zneužívaniu alkoholu nerešpektuje bežné spoločenské normy a úroveň toho, čo trestnoprávne v poriadku je a čo už nie. V prípade odsúdeného tak poukazovala na, z hľadiska nadriadeného súdu, významné riziko, že opätovným začlenením sa sťažovateľa do delikventnej subkultúry, za okolnosti trvalého narušenia jeho rodinného zázemia a sociálnej izolácie, pri slabom postoji odsúdeného k jeho doterajšej trestnej činnosti, v spojení s negatívnymi faktormi osobnosti odsúdeného bude smerovať znova k páchaniu trestnej činnosti tým, že sa nebude vedieť zaradiť kvôli bariéram spoločnosti. To sa nakoniec prekrýva aj so záverom hodnotenia, ktoré aktuálne predložil ústav, v ktorom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody.

Na druhej strane ale krajský súd konštatuje, že negatívne faktory aktuálne brániace podmiennečnému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu nie sú osamotené a že pozitívne faktory konštatované aj znalkyňou sú viditeľné a predsa len v budúcnosti vytvárajú priaznivé vyhliadky k podmiennečnému prepusteniu sťažovateľa výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd kvituje v tomto zmysle na strane odsúdeného, že dlhoročným prostredím získal isté pracovné návyky, pozitívne hodnotené počas výkonu trestu s tým, že dlhoročne došlo u odsúdeného k vynútenej abstinencii od alkoholu.

Možno v tomto smere dať do pozornosti ústavu, aj s ohľadom na návrh riaditeľa podmiennečne prepustiť odsúdeného, aby v ďalšom postupe výkonu trestu bola pre odsúdeného zabezpečená psychiatrická alebo psychologická starostlivosť za spolupráce s príslušným pedagógom, aby bol začlenený do programu, hoci aj skupinového programu, keď preukázal vo viacerých prípadoch schopnosť k vyššej miere sebaovládania. Cieľom takej starostlivosti by bolo priaznivo ovplyvniť zložku jeho narušenej afektivity za podmienky odsudzujúceho vzťahu k požívaniu alkoholu a zvýšeniu úprimnosti jeho kritického názoru na páchanie trestnej činnosti. Pokiaľ, podľa znalkyne, osobnosť odsúdeného vykazuje

trvalo anomálne rysy antisociálnosti a emočnej lability a že takéto osoby nie sú schopné mať reálny nadhľad na seba, ani si osvojiť podmienky, či možnosti tréningu sebaovládania a zároveň podpriemerný intelekt umožňuje iba čiastočné adekvátne porozumenie efektu tréningu sebaovládania, odsúdený by si mal pri tejto starostlivosti uvedomiť spoločensky prijateľnú alternatívu v spôsobe vedenia života. Javí sa byť uvedené ako nie celkom bezpredmetné, keďže sám poukazoval na to, že po eventuálnom prepustení z výkonu uviedol si je vedomý rizika toho, aby nezačal opäť konzumovať alkohol, keď efekt prevýchovy je aktuálne priemerný, teda že je tu možnosť teoreticky ďalším výkonom trestu buď aktuálnu úroveň dodržať, prípadne ešte zvýšiť a že k vyššiemu efektu by mohla prispieť psychoterapeutická starostlivosť u odsúdeného zameraná na tréning sebaovládania, na zmenu sebavýchovy a v prípade uplynutia trestu už spomínaný prípadný efekt nariadenia zákazu pitia alkoholu, predpoklad, že nejaké iné významné faktory u odsúdeného už nebudú zohrávať nejakú významnejšiu mieru v prospech resocializácie.

Vyššie uvedené znalecké zistenia v spojení so záverom hodnotenia perspektívy sociálneho zlyhania u odsúdeného zo strany ústavu, podľa názoru krajského súdu, neumožňujú predpokladať, že by už doterajší výkon trestu odňatia slobody, uloženého aj za brutálny trestný čin vraždy spáchaný so zbraňou pod vplyvom alkoholu, bol postačujúci pre dosiahnutie stavu, ktorý je podmienkou pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu predmetného trestu odňatia slobody, teda, žeby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Zásadným spôsobom teda u odsúdeného ešte neprebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti do tej miery, že by na jeho základe bolo namieste uzavrieť, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, a to aj napriek tomu, že dlhodobým plnením si pracovných povinností a vlastne aj programu zaobchádzania v rámci podmienok výkonu trestu odňatia slobody vo všetkých spôsoboch Trestného zákona s neprítomnosťou disciplinárnych trestov a s doterajšími disciplinárnymi odmenami preukázal, že v prípade absencie obmedzení výkonu trestu odňatia slobody sa vie spoločensky žiadúcim smerom správať a nepáchať trestnú činnosť. Ako bolo už vyslovené, aj samotný ústav resocializačnú prognózu u sťažovateľa hodnotí ako menej priaznivú a riziko recidívy trestnej činnosti ako stredné. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd sťažnosť odsúdeného podanú proti napadnutému uzneseniu zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.